

Posudek vedoucího závěrečné práce

Téma: **SKUTEČNOST A SEN**

Řešitel: **Bc. Markéta Žemlová - Štenclová**

Studijní obor: Pedagogika – výtvarná výchova (N – PG – VV)

Typ studia: prezenční

Vedoucí diplomové práce: Mgr.A. Michal Sedlák

Oponent: doc. PhDr. Martin Raudenský, Ph.D.

Markéta Žemlová je poslední řešitelkou tohoto názvu tématu. Je vždy překvapivé, jak autorka nebo autor pokaždé zadání uchopí jinak, je zajímavé, jak se promítá do díla osobnost tvůrce. Proto je zapotřebí se dívat na práci s potřebným nadhledem zvláště v tomto případě, kdy lze unáhleně diplomovou práci Markéty Žemlové zaškatulkovat jednoduše a jednoznačně do oblasti genderové problematiky a feminismu. Studentka velmi citlivě propojila všechny tři části práce silným motivem vlastního životního prožitku, přičemž se otevřeně hlásí k určitým hodnotám, které jsou na její cestě podstatné, a přitom popisuje, jak vnímá sebe ve své celistvosti. Hned na první pohled zaujme velmi přirozený jazyk a sloh, kterým své teze čtenáři zprostředkovává. Nalézám vhodnou polohu mezi interpretacemi s použitím cizích zdrojů a vlastními a především velmi upřímnými výpověďmi. Na uvedených uměleckých autoritách velmi zajímavě demonstruje svůj vlastní přístup k tématu, výběr je logicky rozčleněn. Všechny části je prodychnut duchem kontrastu iluze, představ a „reálného okamžiku“. Markéta Žemlová dochází k dílčím závěrům intuitivně, možná by však práci slušel i konkrétní filosofický odkaz.

Je poněkud diskutabilní tvrzení autorky v případě komparace děl Rineke Dijkstra a obrazu madony od Rafaela Santi (str.20), kde pochopitelně popisuje, co je jí bližší. Obě prezentovaná díla mají paradoxně v sobě jistou iluzi, nereálnost. Jsou to komponované obrazy, které se metaforicky vyjadřují k mateřství pokaždé jiným výtvarným jazykem a v jiném kontextu.

Markéta Žemlová ve své výtvarné práci ukazuje snahu nalézt jistou rovnováhu mezi běžným denním životem a vlastní potřebou výtvarné tvorby. Je sympatické, že nebere výsledek jako definitivní, ale jako prostředek v hledání vlastního výrazu a nových témat. Obrázek 72 na str. 71 je působivý tím, že obsahuje detail uchopení reality od matky i dětí a celek naopak vyznívá abstraktně.

„Iluze pedagogického snění“ se pro ni také stává do jisté míry bolestnou zkušeností jako holou realitou v konkrétní situaci. Je však vidět, že má jako učitelka už poměrně mnoho za sebou a bylo by škoda, kdyby v budoucnosti v oblasti výtvarné pedagogiky nepokračovala. Je totiž cenné, že má kromě jiného patřičný odstup a nadhled nad svou minulou činností, svou práci reflektuje, nevzdává se jí, ba naopak nachází novou inspiraci pro tvorbu. S pojetím předmětu je možné se ztotožnit, je však otázka, zda stínování je základ pro návrhovou kresbu, jak studentka uvádí na str. 54 jako námět. Etuda se symetrií je velmi zajímavá zvláště pro souvislost s účesy, stejně tak řecké účesy jako východisko.

Celkově je diplomová práce Markéty Žemlové bez chyb a překlepů.